

IN MEMORIAM ILSE STEINBUSCH

Afgelopen zaterdag (18-10-2014) hebben wij op een indrukwekkende maar mooie wijze afscheid genomen van Ilse.

En dat verdiende ze - Ilse was een bijzonder betrokken lid van onze vereniging. Sinds 1999 was ze lid van Sint Gertrudis.

't Grootste deel van haar 15-jarig lidmaatschap heeft ze met veel plezier als saxofoniste muziek gemaakt. In haar verliezen we een trouw lid.

Ilse trad zelden op de voorgrond – zette zich op haar wijze in voor Sint Gertrudis. Wat haar vooral tekende waren wilskracht en moed, maar bovenal haar positieve instelling.

Met veel respect zullen we blijven denken aan de wijze waarop zij met tegenslagen omging, en steeds weer het beste er uit haalde.

Al vroeg wist ze door haar spierziekte dat niet alles zomaar kon wat bij anderen de gewoonste zaak van de wereld was. Maar dat vormde haar wel. Ze was een doorzetter en wat ze wilde bereikte ze ook.

Zo wilde ze perse muziek maken en zo veel mogelijk bij alle activiteiten van Sint Gertrudis zijn ook al was dat wel eens moeilijk vanwege haar ziekte. Ze kon er dan ook niet zo goed tegen als de inzet van anderen te wensen overliet - haar motto was: je gaat ervoor, of niet (en dat laatste was eigenlijk niet aan de orde).

Ilse heeft een mooie tijd gehad bij onze vereniging. Ze genoot van het maken van muziek en had een vriendengroep binnen onze vereniging. Ze was dan ook graag bij Sint Gertrudis betrokken.

Vrijwel iedere vrijdag was ze met haar saxofoon op de repetitie. Een herseninfarct in mei 2013 had een grote impact op haar leven. Het betekende onder meer dat muziek maken niet meer kon. Toch bleef ze de band met onze vereniging houden.

Op alle activiteiten van onze vereniging was ze aanwezig. Ze genoot zichtbaar van alles wat we als vereniging organiseerden. Ilse was en bleef betrokken bij Sint Gertrudis.

Het was dan ook een grote schok toen we van haar overlijden kennisnamen. We hebben van een zeer betrokken lid afscheid moeten nemen. En dat doet pijn - Ilse rust zacht!